

[Ministeren for skatter og afgifter]

Jeg vil minde hr. Hagen Hagensen om, at finansministeren i marts 1969 hed Poul Møller. Af et bilag til skatteudvalgets betænkning af 13. marts 1969 fremgår det af et svar, som den daværende finansminister skriftligt har afgivet til udvalget, at der har været ført forhandlinger med bl. a. repræsentanter for revisorerens organisationer og landbrugets regnskabskonsulenter på baggrund af et spørgsmål, som blev stillet:

»Er det ikke muligt at nå frem til regler, hvorefter alle skatteydere benytter samme indkomstår?«

Der står i svaret (Folketingstidende 1968-69, tillæg B, sp. 691):

»Repræsentanterne for 2 af de 3 revisororganisationer (Dansk Revisorforening og Dansk Revisor Union) kunne tilslutte sig forslaget om ophævelse af adgangen til at anvende forskudt regnskabsår. Det var dog en forudsætning herfor, at der skete en udvidelse af adgangen til at opnå henstand med indgivelsen af selvangivelsen eller eventuelt en generel forlængelse af selvangivelsesfristen, således at det tidspres ved udarbejdelsen af årsregnskaber, som ændringen ellers ville medføre, herved blev afhjulpet.«

Dette er sket, og jeg har stillet mig åben over for en yderligere liberalisering på det område.

»Den tredje revisororganisation (Foreningen af Statsautoriserede Revisorer) var heller ikke afvisende over for forslaget, men måtte dog tage et forbehold for så vidt angår et – meget begrænset – antal erhvervsdrivende, for hvem en hurtig afslutning af årsregnskabet var påkrævet af forretningsmæssige grunde.

Forslaget kunne derimod ikke finde tilslutning hos repræsentanterne for landbrugets regnskabskonsulenter. Ud over det foran omtalte hensyn til spredning af arbejdet med afslutning af årsregnskaber blev der af regnskabskonsulenterne henvist til, at det særlig for landbruget var ønskeligt, at det skattemæssige regnskabsår følger det »naturlige« driftsår.«

Hr. Poul Møller svarede videre:

»Uanset at det må anses for tvivlsomt, om dette sidstnævnte hensyn kan tillægges særlig vægt, har man på baggrund af de omtalte forhandlinger ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at stille forslag om en afskaffel-

se af adgangen til at anvende forskudt regnskabsår.«

Men der var selvfølgelig også stærke repræsentanter for partiet venstre i den regering.

Men hvordan ser det så ud i dag? Det er et svar til hr. Bollmann. Der er i dag 133.614 virksomheder registreret i landbrugsregisteret. 98.471 virksomheder registreret i landbrugsregisteret har allerede kalenderåret som regnskabsår. 98.471 virksomheder! Regnskabskonsulenterne sagde, at det særlig for landbruget var ønskeligt, at det skattemæssige regnskabsår følger det naturlige driftsår. Alligevel er situationen altså den, at 98.471 virksomheder allerede anvender kalenderåret, og det er sådan, at alle nyetablerede landmænd går over til at anvende kalenderåret.

Det er blevet bebrejdet mig, at jeg ikke har taget direkte kontakt til revisororganisationerne forud for fremsættelsen af dette lovforslag, og det kan da godt være, at jeg burde have gjort det, det vil jeg da ikke udelukke. Jeg har imidlertid ikke anset det for særlig sandsynligt, at revisorerne skulle indtage en anden stilling i dag, end de gjorde, dengang det spørgsmål sidst var fremme, for det kan vel ikke være afgørende for den indstilling, revisorerne indtager til dette spørgsmål, hvem der er landets skatteminister? Dengang var det altså Poul Møller, som faktisk var indstillet på, at man skulle ophæve adgangen til at operere med forskudt regnskabsår, og dengang kom der altså positive tilkendegivelser fra landets revisorer. Den eneste deciderede negative reaktion kom fra landbrugets konsulenter, som fremførte en argumentation, der næppe kan holde i dag.

Hr. Anders Poulsen spurgte mig: er det sådan, at forslaget er presset igennem over for ministeriets embedsmænd? Hr. Anders Poulsen burde vide, at forslaget har stået på lovprogrammet i meget lang tid. Der har altså været et væsentligt forarbejde, inden dette forslag er fremsat.

Men jeg skal da ikke skjule, at forslaget da også er fremsat af politiske grunde. Jeg mener, det er et forslag, som i høj grad lever op til de målsætninger, som socialdemokratiet har sat sig på det skattepolitiske område, men vil endnu en gang understrege, at det efter min opfattelse også er i ganske god overensstemmelse med de udtalelser om for-